

Министри иностраних послова земаља Европске Уније, који су у понедељак заседали у Бриселу само су потврдили оно што је и без тога било очигледно. Политичари су збуњени, не знају како да се понашају у ситуацији тектонских потреса у арапском свету. Нема ни одговарајућих рецепата за заустављање бујице избеглица, која надире из Северне Африке. Ситуацију заоштрава претња либијског лидера Гадафија да ће отворити границу за илегалце, ако Европа почне да подржава протестанте.

Ништа осим уопштених фраза, позива на миран дијалог и поштовање човекових права од форума 27 челника европске дипломатије свет није чуо.

Канцелер Ангела Маркел је још једном изразила мишљење, распрострањено међу политичарима, како да се заустави најезда миграната у ЕУ.

„Што се тиче избеглица, које покушавају да стигну у Европу преко Лампедузе, желим да кажем да не могу сви они који не желе да остану у Тунису да дођу у Европу. Морамо да водимо заједнички дијалог на тему како можемо да помогнемо и учврстимо државни правни поредак у Тунису, на који начин Европа може да помогне. Јер, наш циљ је да се проблеми решавају у њиховој домовини, да се људима да перспектива и самим тим шанса за живот у својој домовини“.

Идеална варијанта. Само што ће за њену реализацију бити потребно много година подвижничке активности, а да не говоримо о финансијским жртвама. Једни предлажу план: да се херметички затворе границе Европске Уније. Хуманисти, напротив, агитују за слободно прихватање свих оних који то желе. Чим би се то објавило Европа би била преплављена бујицом жедних и страдалника из целе Африке. Као што је познато, нема потпуно безизлазних ситуација. Најчешће се мора бирати између већег и мањег зла. Мишљење Алексеја Кузњецова, руководиоца Центра за европска истраживања

ИМЕМО.

„У принципу, ова ситуација је одавно зрела. ЕУ, обузета својим унутрашњим реформама, ширењем на Исток, није се посебно замишљала над претњом која је настајала на јужном Медитерану. ЕУ је просто преспавала у суштини тако револуционарне догађаје. Сад, ухвативши се за главу, покушава нешто да предузме.

Природно, тренутно је најједноставније да се задржи талас избеглица. Али у дугорочној перспективи то не делује. Сад мора постојати брана, макар и краткотрајна, да се ове избеглице у ЕУ не би нашле у неким антисанитарним логорима“.

Међутим, не преостају друге варијанте осим избегличких логора, у истој овој Италији. По подацима немачког *Süddeutsche Zeitung*-а, пре недељу дана на острво Лапедуза искрцало се преко пет хиљада Тунижана. И они и даље пристижу. Брисел засад помаже само новчано, а ни то није велика помоћ.

Проблем разматра аналитичар Сергеј Гук, руководилац Центра за европска истраживања ИМЕМО.

„...Пре три године у Паризу је помпезно прослављено стварање Медитеранског савеза. Под једним кровом нашло се 27 земаља ЕУ и 16 с јужног Медитерана. Програм сарадње је био задивљујући за уобразиљу – од енергетике до проблема илегалне миграције. Међутим, свечаности су прошле, а савез је, као што често бива, лагано падао у заборав. У сваком случају, у развоју експлозивне ситуације на Блиском Истоку и афричком континенту он није одиграо никакву улогу.“- закључује Гук.

(Глас Русије)